

Dalje je navajal, da se Českoslovska pripravlja na razorožitveno konferenco. Programi Českoslovske za to konferenco je v okvirju njihovih potreb za varčnost Českoslovske. Njeno stališče pa bo izraz odkritosrčnega pacifizma. Ta konferenca bo najvažnejši dogodek povojne dobe, ker se bodo tam v obliki razorožitvenih problemov pojavila vprašanja povojne dobe. Morda bo ta konferenca odločilna za usodo evropske in svetovne politike. Mogel bi se zagotoviti vsaj delni uspeh, če bi se mogle ameriške Združene države, Anglija in Francija kot gospodarsko in finančno najmočnejše države zediniti k enotnemu čvrstemu programu skupne gospodarske in finančne politike za prihodnji čas, kar bi moglo ustvariti za razorožitveno konferenco samo potrebni mir za razpravo problemov. Neobhodno je za prihodnji čas, da napravijo Združene države še nadaljnji veliki korak za ožje sodelovanje z Evropo, kar se je pravkar že dokazalo s sodelovanjem Amerike v vprašanju kitajsko-japonskega konflikta.

Belgrad, 20. oktobra. I. V. Službenih Novina
so priobčene sledeče spremembe v poštini službi
Premeščene so: Na pošto v Ljubljano I. Ivana V.
discher, uradnica 8 skupine na pošti na Viču, na
pošto Ljubljana VI. Glacer Marija, uradnica 8 sku-
pine na pošti Ljubljana I.; na pošto na Vič Kle-
menčič Miroslava, manipulantinja 19 skupine na po-
šti Ljubljana I.; na pošto Maribor II. Radivan Per-
zija, manipulantinja 10 skupine na pošti v Novem
mestu; na pošto v Novem mestu Čeh Josipina, ma-
nipulantinja 10 skupine na pošto v Maribor II.; na
pošto v Trzinu Smrdur Rozalija, uradnica 9 skupine
na pošti Ljubljana I.; na pošto Ormoz Šafarič Ave-
lija, manipulantinja 10 skupine na pošti v Ptuj-
u na pošto v Slov. Bistrici Štukelj Marija, uradnica
8 skupine na pošti v Sv. Lenartu pri Slov. Gradcu.

Krščanska demokracija in mir

Paris, oktobra.

V nedeljo se je v Parizu vršila seja eksekutivnega odbora krščansko-demokratske internacionale. Seja je bila sklicana na predlog holandske krščansko-demokratske stranke z dnevnim redom: krščanska demokracija in razorožitvena konferenca v l. 1932. Seja je v odsotnosti francoskega pokojniškega ministra g. Champetier de Ribesa predsedoval pariški podžupan g. Viktor Bucaille. Seja so se udeležili predsednik in gen. tajnik holandske katoliške politične stranke, od nemškega centra člani centra dr. Joos, ga. Weber, konzul dr. Stecky in direktor »Germanie« von Papen. Francosko demokratsko stranko popularov so zastopali poslanci Jean Lerolle, Paul Simon, Michelin, Boissard in Henry Simondet. Poljsko krščansko-demokratsko stranko je zastopal g. Piattorski. Seja je prvi prisostvovali tudi opazovalci iz Jugoslavije. Pismena poročila so poslane stranke iz Švice, Avstrije in Čehoslovaške, Ogrski, romunski, litavski in španski delegati so se opravičili.

Krščansko-demokratska internacionala je tokom sedmih let svojega obstoja (ustanovljena sta jo l. 1924 don Sturzo in Champetier de Ribes), dokazala upravičenost in nujnost svojega obstoja. V koordinaciji ciljev in sredstev so si krščansko-demokratske stranke Evrope hotele olajšati dosego smotne: ustvariti zblizanje in solidarnost evropskih narodov na krščanski podlagi. Katoliški centum v Nemčiji je nosilec nemške državne politike, holandska in belgijska krščansko-demokratska stranka sta vodilni v svojih državah, francoska demokratsko-popularna stranka je ena najskrajnejših podpornic Briandove zunanje politike. Ko je Briand lansko leto izdal načrt o evropski uniji, je zaprosil podporno kršč. dem. strank. Tako je tudi na tej seja predsednik holandske katol. stranke sporočil delegatom, da ga je gener. sekretar Društva narodov mr. Drumond zaprosil, da naj preko eksekutivne krščansko-demokratske internacionale izda poročilo: »Krščanski naredi Evrope zahtevajo, da razorožitvena konferenca v l. 1932 mora uspeti«.

Idejni krog debate na sestanku je pokazal, kolike so težave, ki čakajo razorožitveno konferenco. Pa so bili to ljudje, ki se odločno priznavajo istem svetovnemu nazoru, ki jim narekuje duha in pota rešitve. Po dolgih pregovorih je sestanek ugotovil naslednje:

Evropa še danes po dvajsetih letih po zaključku svet. vojne ni v mirnem stanju. Leta 1919 je bil ustvarjen umeten mir. Zato od konference v Ženevi pričakujemo, da bo zgradbi evropskega mira postavila politični in logični temelji.

Strupena gonja nacionalizma in Evropski mir danes več sniža in tira Evropo v propast. Evropski narodi morajo s pripravljenostjo za sporazum v Ženevi popustiti v prepirani cenitvi lastnega nacionalnega prestiža in tako priznati in nad vse postaviti avtoriteto Društva narodov, ki je po neuspehi zadnjih mesecev silno trpela.

Predvsem Nemčija stavlja v konferenco v l. 1932 velike zahteve. Konferenca naj po nemškem mnenju prizna enakost v pravicah in dolžnostih vseh članic Društva narodov. Po izjemnem položaju, v katerem se Nemčija nahaja po določitih versajškega pakta (omejitve nemške suverenosti), Evropa že od l. 1924 naprej krši čl. 8. pakta Društva narodov, ki pravi, da med seboj šteje le suverene članice na podlagi enakosti. Za celo Nemčijo je danes avtoriteta Društva narodov sporna; mednarodna načela utrjene Francije se stavlja v nasprotje načelom v ponižanju zagrenjene Nemčije. Nemški krščansko-demokratski politik ne more odstopiti od dolžnosti, da bi ne podpi poštenega dela nemške mladine, ki hoče poim časti zvezati z ljubeznijo do domovine.

Francoski predstavniki odkrito priznavajo, da v svojem zagovarjanju sporazuma z Nemčijo čisto zanjejo plačila izdajalcev. Dinamiki nemške politične filozofije morajo dnevno stavljeni nasproti trivijalna odkritja o tajnem oboroževanju, zgradbi trgovinske aviacije, ki je pravzaprav vojaška, o naraščanju hitlerjanstva. Toda po njih mnenju v območju mednarodnega zblizanja ne pridemo nikamor naprej. Priznavajo, da je avtoriteta Društva narodov sporna. Toda s filozofsko debato bomo še zadnji kamen, na katerem ženevska zgradba stoji, izpodnesli. Zagrabimo probleme s praktične strani. Mogoče ne želi nikdo drugi tako iskreno, da se avtoriteta Društva Narodov upostavi, kot ravno Francija. Res je, da je pojem varnosti nekaj subjektivnega. Toda dajmo mu mednarodno definicijo in mu poiščimo mednarodno rešitev. Sigurnost Nemčije, notranje in zunanje-politična, nam je zelo na srcu. Obsto in ustalitev nemške demokracije ima za nas več vrednosti, ko pa nemška demilitarizirana zona in nedotakljivost versajške pogodbe. Vprašanje razorožitve ni glavna in edina rešitev. Uspeh konference v l. 1932 mora biti nova mednarodna solucija, ki naj zgradi pravno ogrodje solidarne Evrope. Boljševiška Rusija je uspeha v izvedbi svojega petletnega načrta. Krščanska Evropa pa ne more uspeti, da bi si v mednarodno-pravnem območju ustvarila desetletni nafti, ki naj bi ustvaril popolnost Društva narodov. Tako smo z nemškimi delegati v popolnem skladu. Oboji hočemo dvig avtoritete Društva narodov. Vprašanje je le, katera rešitev je evropskim narodom psihološko nujnejša.

Tako prihajamo do zaključka, da je bistvo evropske krize kriza zaupanja med Francijo in Nemčijo. Kot katoličani pa moramo naglasiti, da sta bojazen in nezaupanje v katoliških vrstah zločin. Na mesto ozkostranske nacionalne zaključnosti, moramo postaviti primarnost krščanskega poguma, ki mora iz svoje osebne uravnovesnosti črpati moči za rešitev vseh vprašanj.

Razorožitvena konferenca ne sme postati vzrok poglobitve razdora v Evropi. Zato opozarjajo delegati, da bo vsaka formula, ki ne bo psihološka, prazen udarec v vodo, ki bo Evropi več škodoval ko koristil. Kot krščanski politik bodo zastavili vse svoje moči, da izsilijo uspeh razorožitvene konference in onemogočijo sleherno neiskreno rešitev.

Nadaljevanje sestanka se je nato preložilo na prvo nedeljo v januarju, ko bo tudi izdan skupen apel kršč. dem. strank Evrope. H koncu so navzoči podali poročila o položaju krščansko-demokratskega gibanja v posameznih državah Evrope.

R. Jurčec.

Nova taktika Japonske

Japonci grmijo, na tihem se pa pogajajo z Ameriko? — Društvo narodov išče nove formule

London, 20. okt. Svet Zveze narodov ni prišel še do nobenega pozitivnega rezultata, kar se tiče mandžurskega spora. Zastopniki veseli, ki so mislili, da bo že samo udeležba ameriškega delegata pri posvetovalnih Zvezi imela za posledico zblizanje, so se morali prepričati, da se je položaj s tem samo kompliciral. Zato že zdaj ni sklicena javna seja Sveta in popolnoma negotovo je, kdaj se bo mogla sklicati. Med tem se zastopniki držav trudijo, kako bi našli kompromis, ki bi ga mogla sprejeti Japonska.

Na seja ministrskega sveta v Tokiu so konstatirali, da položaj ni tak, da bi bila na mestu debata o tem, ali naj delegat Japonske zapusti Zvezo narodov ali ne. Pač pa bi Japonska Zvezo narodov takoj zapustila, kakor hitro bi zenevski areopag sklenil gospodarski bojkot proti Japonski. Japonska sicer sedaj ne protestira več proti navzočnosti ameriškega delegata pri razpravah o mandžurskem vprašanju v Zvezi narodov, nikakor pa ne more sprejeti dosedanjih predlogov Zveze, kako naj bi se konflikt s Kitajsko likvidiral.

Sicer pa so zastopniki držav v Zvezi narodov spremenili svoje prejšnje mnenje. Izve se namreč, da delegati ne mislijo več na aplikacijo § 16. pakta Zveze narodov, na podlagi katerega je smatrata onega člana Zveze, ki bi se protivil njegovim sklepom, eo ipso kot sovražnika, ampak se hočejo zopet vrniti k priljubljenemu poslu posredovanja. Ker japonska nola od 18. t. m. kategorično izjavlja, da Japonska nima nobenih teritorialnih aspiracij v Mandžuriji, da pa bo svoje čete odpoklicala samo,

kakor hitro bo Kitaj garantiral za življenje in imetje ondi naseljenih japonskih državljanov za sedaj in za bodoče, zato meni Zveza narodov, da bi se konflikt dal rešiti na ta način, da bi Zveza sama prevzela odgovornost za varnost in za pravice Japoncev v Mandžuriji. Nato bi se lahko japonske čete evakuirale. Na tej podlagi bi se potem začela direktna pogajanja med Japonsko in Kitajsko.

Medtem ko se Zveza narodov trudi za rešitev težkega mandžurskega vprašanja, se ruska vlada slej ko prej zadržuje popolnoma nevtralnno. »Pravda« napada v svoji zadnji številki tako Zvezo narodov kakor Ameriko, pa tudi Japonsko in Kitajsko. Pravi, da se Rusija samo zato ne vmešava v japonsko-kitajski konflikt, ker jo popolnoma absorbira pti letka. Moskovski listi napadajo ameriško Unijo, češ, da je na tihem v dogovoru z Japonci, oziroma, da hoče s svojim nastopom v Ženevi samo od Japoncev iztisniti kakšne koncesije v svoj prid na Daljnem Vzhodu. Toda ti napadi razodevajo slabo vest sovjetov. Pariško časopisje trdi namreč kategorično, da so sovjeti popolnoma sporazumljeni z Japonsko glede razdelitve interesnih sfer v Mandžuriji.

Dobro informirani angleški listi pa so mnenja, da utegne na informacijah sovjetskega tiska biti vendarle nekaj resnice. Japonci — tako menijo Angleži — ne mislijo na vojno s Kitajsko, čeprav jim niti v glavo ne pade, da bi Mandžurijo zapustili. Pač pa hočejo pridobiti časa, da se domenijo z Ameriko, kako naj bi se mandžursko vprašanje rešilo v sporazumu z njo. Ko bi bilo to vprašanje rešeno, pa bi tudi Zveza narodov imela lažje stališče, ker

bi enostavno potrdila, kar bi se Tokio in Washington med seboj domenila. Zato zdaj Japonska ne protestira več proti navzočnosti ameriškega delegata pri sejah Zveze narodov in je tudi napram Zvezi postala bolj odjenljiva.

London, 20. okt. Kakor poročajo japonski viri, je maršal Cansuljan, bivši kitajski guverner Mandžurije, odredil koncentracijo čet v okolici Činčoua. 300 kitajskih vojakov, ki so dezertirali od svojih čet in se posvetili roparstvu, so 18. t. m. napadli korejsko naselbino v Tungliu in ubili več japonskih podanikov.

Washington, 20. okt. AA. Japonski veleposlanik je obvestil zunanjega ministra Stimsona, da je japonska vlada odstranila iz Mandžurije svoja letala za bombardiranje in da bo umaknila svoje čete onkraj reke Yalonet.

Tudi Amerika noče zomere z Japonsko

Newyork, 20. okt. tg. Do sedaj ameriški državni departement niti v Nankingu niti v Tokiu ni izročil svojih not, ker še ni prišlo formalno obvestilo o sklepih, sprejetih v Ženevi. Udeležba Amerike pri akciji Zveze narodov pa je sploh postala dvomljiva, ker hočejo preprečiti neugodno razpoloženje Japonske nasproti Združenim državam. Po vsem tem se zdi, da bo Zveza narodov naenkrat v silno smešni situaciji. Tako Amerika kakor Japonska prezirata njeno avtoriteto, ker se bosta verjetno mimo nje in preko nje zedinili na račun — Kitajske.

Brüning bo branil ustavo

Energični ukrepi proti fašizmu

Berlin, 20. okt. Dogodki v Braunschweigu so silno vznemirili vladne kroge. Iz izjave, ki jo je podal časnikarjem notranji minister dr. Gröner, je razvidno, da namerava osrednja nemška vlada z vsoto odločnosti zatreti Hitlerjeve poskuse, da bi v Nemčiji uvedel sistem kazenskih pohodov proti političnim nasprotnikom, kakor so ga v Italiji izvajali Mussolinijevi fašisti, preden so prišli na vlado. Hitler očitno dela po fašističnem vzoru in bi rad z nasiljem vpeljal v državo nered, da bi potem splošno zmešnjavo izrabil za zadnji naskok.

Vojni minister Gröner, ki je obenem notranji minister, je dejal, da so dogodki v Braunschweigu pokazali, da je bila potrebna združitev notranjega in vojnega ministrstva v rokah enega ministra. Vlada bo z vsoto odločnosti nastopila proti terorističnim akcijam.

Lübeški otroci - žrtev znanstvene zmote

Prelesljiva izpoved profesorja dr. Deyckeja

Lübeck, 20. okt. V Lübeškem procesu je danes nastopil bistveni obrat. Prof. dr. Deycke se je v petek pri zasliševanju zrušil in je moral ostati nekaj dni v postelji, da se je opomogel. Sedaj se je toliko opomogel, da je zopet mogel biti zaslišan. Na obrazu se mu vidi, da je silno veliko trpel. Ves je bled in prepaden. Predsednik komisije mu je dovolil, da se sedé zagovarja. Toda takoj v pričetku razprave se je Deycke dvignil in prosil za besedo: »Dovolite mi, da se dvignem, kajti povedati imam nekaj zelo važnega. Rad bi se vrnil na opombo dr. Freya pri zadnjem zasliševanju, da bi bilo najbolje, da očitno priznam, da sem se v serumu, ki sem ga otrokom dajal, zmotil. Že v petek sem se takoj javil k besedi, a predsednik je mojo gesto prezrl.

Takrat v letu 1929, nisem bil le prepričan, da Calmettov preparat ni škodljiv, temveč uverjen sem bil, da je pravi blagoslov. Sedaj pa priznavam, da sem bil žrtev znanstvene zmote. Prišel pa sem do tega same zadnje poldrugo leto, ko sem se znanstveno in najintenzivnejše s serumom bavil.

Če me zaradi moje zmote obsodite, nič ne de.

stom, ki bi hoteli z nasiljem izpremeniti ustavo in uvesti v državo fašistične in boljševiške sisteme v uveljavljanju političnih strank. Krvava obračunavanja se morajo na vsak način preprečiti. Ako bo potreba, bo notranji minister izposloval od predsednika republike dovoljenje za drakonizacijo ukrepe. Minister bo nastopil brezobzirno proti kršilec javnega reda. Gorje tistemu, ki se bo dotaknil policijskih uslužbencev. Dr. Gröner si je postavil za prvo nalogo, da odstrani mladino z ulic, da jo spravi zopet v red in jo tudi duševno ozdravi. Mladina mora proč od propovednikov političnega ekstremizma.

V političnih krogih prevladuje mnenje, da si je Hitler prej škodil kakor koristil s svojim nastopom.

Ne bojim se ljudi in tudi ne smrti. Nešteto krat sem zadnjih 18 mesecev zahrepenel, da me zagrne noč, ker me je mučila strašna misel, da se je prav meni moralo kaj takega primeriti. Obžalujem, da se je to zgodilo, a tedaj sem bil uverjen, da delam prav.« Tu je profesorju zastala beseda. Videlo se mu je, kako lovi za besedami. Ustnice so se mu gibale brez glasu. V dvoran je vladala smrtna tišina. Polagoma se je Deycke opomogel in nadaljeval:

»Večkrat se mi je očitalo, da sem zaprt človek in da ne morem izraziti, kaj me teži. Toda čutim, da tukaj moram govoriti. Nesrečni starši nedolžnih otrok imajo do tega pravico. Razumeli boste, da sem tem bolj stit, ker se je baš meni, ki sem si stavljal za življenje nalogo ozdraviti tuberkulozo, to primerilo, to mojo voljo naj mi nesrečni starši štejejo v dobro.

Moje prepričanje je bila zmota. Če kaznujete, prav, kriv sem edinole jaz in nihče od mojih sodelavcev-zdravnikov.«

Zaradi Deyckejeve zmote je umrlo, kakor znano, 80 otrok. — Razprava se bo nadaljevala.

Matuškov izpovedi

Berlin, 20. oktobra. Ž. Policija je proučila izpovedbe aretirane Matuške ter ugotovila, da so njegove izpovedbe povsem točne. Isto tako se potrjujejo vesti, da je neki gostilničar takoj po atentatu pri Jüterborgu izjavil, da je bil Matuška takoj po atentatu v njegovi gostilni. Gostilničarju se je zdel zelo sumljiv radi tega, ker se od vseh drugih gostov edini ni razburjal, kakor da bi mu bilo vseeno, kaj se je zgodilo. Gostilničar ga je točno opisal takoj po atentatu, vendar pa policija ni obračala na njega nobene pozornosti, ker je bila ravno zaradi njegovega mirnega zadržanja prepričana, da z atentatom ni v nobeni zvezi. Značilno je, da se je Matuška pri obeh atentatih v Jüterborgu in Biatorbagu obnašal popolnoma drugače. V Jüterborgu se je pokazal popolnoma desinteresiranega, medtem, ko je atentat pri Biatorbagu opisal svojim svojim stanovalcem zelo živo in točno, kar kaže izredno sposobnost Matuške, da izbrise sledove svojega zločinskega početja. V Jüterborgu je dobro vedel, da bo najlepše prišel iz mrež policije, če se drži mirno. Medtem pa je bilo v Biatorbagu

nasprotno. Dobro je vedel, da so vse meje bile zaprte in da je bila z veliko naglico uvedena najstrožja preiskava, pa se je vsled tega rnil in poskušal med potnike ter mu je na ta način brez posebnih težav uspelo pobegniti na Dunaj. Ker pa je na Dunaju kazal neke vrste bahavost in vsakemu govoril, kako je bil udeležen kot potnik pri strašni eksploziji, se je zazdel sumljiv ter ga je policija aretirala. Policija v Berlinu je prišla do spoznanja, da so izjavam gostilničarja pri Jüterborgu polagali premalo pozornosti, ter da so mnogi ljudi po nepotrebnem izpustili, ne da bi jih pregledali. To dejstvo jasno dokazuje, da je treba v takih slučajih aretirati vse osebe, ki so v bližini ter točno preiskati kdo je zločinec in kdo je nedolžen.

„Demokatičeski zgovor“ pred razpadom

Sofija, 19. oktobra.

»Demokatičeski zgovor« je imel od svojega voditelja Andreja Ljapčeva, ki se je, kakor znano, moral podvreči operaciji v Nemčiji, navodilo, da podpira vlado »Narodnega bloka« v tem cilju, da reši državo grozeče gospodarske katastrofe. Ko je kot prvi govornik nastopil profesor in bivši ministrski predsednik (pred Ljapčevem) Aleksander Cankov, v odgovoru na prestolni govor 14. t. m. in ko je bil razen od komunistov napaden enako ljuto tudi od vladne večine, zlasti zemljelcev, je sklenila stranka Cankova, narodnjaki in razne druge grupe, ki sestavljajo demokatičeski zgovor, da postavijo kot protikandidata Malinovu pri volitvah za predsednika narodnega saborja 15. oktobra — Andreja Ljapčeva. Tej zahtevi so se uprli oni demokati, ki so dosedaj bili združeni z »demokatičeskimi zgovori«. Tako je prišlo prvič do oddvojenega glasovanja v zgovoru, ki je del zgovora oddal prazne glasovnice, ten del sploh ni glasoval, tretji del (zgovoristični demokati z bivšim ministrom Molovom) pa je glasoval za Al. Malinova. Narodnjaki in grupa Cankova napadajo sedaj slednje ter jim groze s kaznjajo. Demokati-zgovoristi, ki se že delj časa približujejo demokratski stranki Malinova in Mušanova — so se zbrali v stanovanju Molova ter sklenili urediti svoje odnose z zgovorističnimi grupami bodočo sredo, ni pa izključeno, da ustanove svojo neodvisno stranko, in podprvo vlado narodnega bloka, ter tako napravijo most med opozicijsko lojalno grupo in narodnim blokom — sebi pa seveda odpro pot v vladno večino.

Do teh pojavov v demokatičeskem zgovoru sigurno ne bi prišlo, ako bi Ljapčev bil doma. On je znal enake spore vedno urediti. Za nastali slučaj pa v kratkem času ni bilo mogoče dobiti navodil od Ljapčeva. Na drugi strani pa okrepitve demokratske stranke gotovo želi Mušanova, kajti 45% poslanskih mandatov vladne večine tvorijo zemljelci, vse tri druge koalirane vladne stranke pa okoli 55%. Z okrepitvijo demokratske stranke bi Mušanov postal napram zemljelcem v slučaju eventualnih sporov manj odvisen, na drugi strani bi bila pa s pritegnitvijo zgovoristov-demokratov k vladni večini onemogočena vsaka bodoča kombinacija z ostalim delom zgovora. Sanse za Mušanovo — ako ne pride do kakih nepredvidenih dogodkov — stoji vsekakor dobro. Zato je kralj mogel odpotovati v inozemstvo. K.

Edison je prijavil 1100 patentov

Rim, 20. oktobra. AA. Listi posvečajo ameriški iznajditelju Edisonu spominske članke. Pri tej priliki ugotavljajo, da je pokojnik prijavil 1100 industrijskih patentov in da je v njegove izume investiranih 3000 milijonov dolarjev.

Rim, 20. oktobra. AA. Sv. oče je poslal Edisonovi soprogi sožalno brzojavko, v kateri poveljuje zaslugi nesmrtnega pokojnika za človeštvo.

Nočni požar

Ljubljana, 20. oktobra.

Danes zvečer okrog 9 je izbruhnil v smeri Podpeč—Borovnica velikanski požar, kakor se je to dalo sklepati iz Ljubljane. Podrobnosti zaenkrat še niso znane in bomo o požaru poročali na drugem mestu.

Dunajska vremenska napoved. Hitro pooblačenje. Nastop mrzlih severozapadnih vetrov. Padavine. V višjih legah sneg. Potem pa spremenljivo vreme s hitro menjajočimi oblaki in padavinami. Zelo hladno.

MALOKRVNIM

dajte

Energina

za jačanje krvi, živaca i apetita

U apotekama

Energina

boca pola litre Din 40.-

